

IDENTITAT I MISSIÓ
dels centres educatius
de la Institució Teresiana

SECRETARIADO
POVEDA DE CENTROS
EDUCATIVOS IT

I. NOU CONTEXT CULTURAL I DESAFIAMENTS ACTUALS	3
II. LA MISSIÓ EDUCATIVA DELS CENTRES IT:	7
III. LA SEVA PROPOSTA EDUCATIVA	13
A. Arrels povedanes	15
Pedagogia de la proximitat	
Una educació inspirada en l'amor	
L'Evangeli com a referència fonamental	
La veritable vida humana	
Diàleg fe-ciència	
Professors preparats i amb vocació educadora	
Els nostres centres educatius neixen d'aquesta inspiració	
B. L'oferta educativa dels centres IT	18
1. Una educació en clau cristiana	18
2. Una educació en clau humanitzadora	20
3. Una educació per a la ciutadania	22
4. Una educació contextualitzada	24
IV. L'EDUCADOR DELS NOSTRES CENTRES	27
V. PARES I MARES DELS ALUMNES/AS	33
REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES - CENTRES EDUCATIUS DE LA IT	37

I.

NECESSITAT D'ABORDAR AVUI AQUEST TEMA

I. NECESSITAT D'ABORDAR AVUI AQUEST TEMA

*"Ha d'existir un quelcom substancial, idèntic,
per a la formació de tots,
i aquest quelcom cal definir-lo bé, perquè tots
ho sàpiguen, ho ensenyin i ho executin" (Poveda).*

La pregunta, formulada per P. Poveda el 1914, tenen les nostres Acadèmies fisonomia pròpia?, la seguim fent avui, en els comencaments del segle XXI. És la pregunta de la qual van partir els nostres centres quan van elaborar el "caràcter propi", amb les claus de referència de la seva pedagogia i la manera d'entendre i desenvolupar l'activitat educativa.

La raó d'ésser d'aquests centres és realitzar la missió de la IT en el camp escolar, educar els alumnes i alumnes, fer dialogar en el procés educatiu la fe, la ciència i la cultura, manifestar a través de l'educació el poder humanitzador de l'Evangelí.

Aquest document vol reflectir d'una manera senzilla els enfocaments i el marc en què hem de plantejar-nos avui, sense perdre de vista els contextos plurals de la societat en la qual vivim, la identitat i missió dels centres educatius de la Institució Teresiana, una Institució que conserva viva la memòria de les seves arrels i història, que posa màxima atenció en el moment present com a desafiament i oportunitat i observa atentament els signes de futur.

Una tasca ineludible avui en els nostres centres, tot acompanyant els processos pedagògics d'innovació, és fer visible i, alhora, palesar la dimensió cristiana i evangelitzadora de la seva proposta educativa, segons l'estil povedà.

Davant la diversitat de sensibilitats i "cosmovisions" presents en els nostres contextos es fa necessària una definició institucional sobre la identitat-missió dels nostres centres educatius tenint en compte de forma articulada un triple marc:

- la societat pluralista d'avui
- els referents que donen sentit al nostre quefer educatiu
- el compromís de promoure una educació d'inspiració cristiana que interpel·li críticament la cultura dominant i que dugui a una opció responsable per la justícia, la pau i la solidaritat.

Cada centre i tots els centres educatius de la nostra xarxa han de mantenir viva la visió, aquesta idea fundacional que inspira i motiva els projectes educatius IT en cada context i en cada temps i tiba creativament la inspiració inicial cap a les seves realitzacions concretes. Amb la mateixa força hem d'afirmar que la missió IT és la raó d'ésser dels nostres

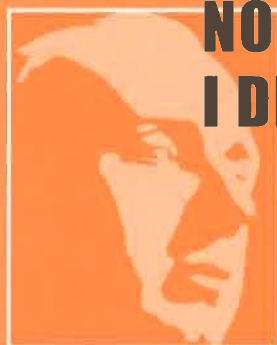
centres educatius, fidels al compromís fundacional pel desenvolupament de la persona, la promoció humana i la transformació social, des de la referència a l'Encarnació.

La identitat i fisonomia específica dels centres IT ha de ser coneguda i respectada pels membres de la comunitat educativa i ha de rebre el suport des de totes les instàncies, responsabilitats i quefers: l'adreca del centre, la gestió econòmica, els diferents departaments i equips docents, cadascun dels professors de les diferents àrees, els monitors de tallers i de les activitats extraescolars, les persones dedicades als serveis de recepció, administració i secretaria.

Per a assolir-lo s'ha d'incorporar a l'actualització professional de tots els col·laboradors una formació i una experiència que possibiliti el coneixement i identificació amb l'estil pedagògic i el bagatge espiritual poverà.

La Institució compta en els seus centres amb la imprescindible ajuda d'equips de professionals que aporten la riquesa de la seva personalitat, preparació, experiència pedagògica i profundes conviccions que han de ser compartides. Compta també amb la confiança de molts pares i mares que trien per als seus fills la proposta educativa de la IT i estan disposats a donar-li suport. Tots som necessaris en aquest projecte dinàmic que es va actualitzant i enriquint permanentment.

DELS CENTRES EDUCATIUS DE LA INSTITUCIÓ TERESIAN

NOU CONTEXT CULTURAL I DESAFIAMENTS ACTUALS

NOU CONTEXT CULTURAL
I DESAFIAMENTS ACTUALS

II. NOU CONTEXT CULTURAL I DESAFIAMENTS ACTUALS

"Jo que tinc la ment i el cor en el moment present" (Poveda).

En el text amb el qual comença aquest paràgraf se sintetitza l'actitud permanent de Pedro Poveda fortament interpellat pels esdeveniments de la seva època. La frase és com un símbol que ens recorda com hem de mirar la realitat: amb intel·ligència, amb visió crítica, amb afecte i simpatia, amb actitud creient, descobrint les oportunitats que ofereix cada temps i cada context. Anem a assenyalar alguns trets del nostre temps que tenen especial rellevància en el camp educatiu.

A. Algunes característiques del moment que vivim

Immersos en la cultura de la postmodernitat

Estem immersos, especialment els adolescents i joves, en la cultura de la postmodernitat que apareix amb signes evidents: la multiculturalitat, la pèrdua de la memòria històrica i el desig de viure plenament el moment present, el consum i el lucre compulsius, la tendència a l'individualisme i la desconfiança en les institucions.

Un altre tret de la nostra societat és un nihilisme que es va generalitzant i es caracteritza per tres grans ruptures: la ruptura de l'home amb Déu, la ruptura de l'home amb la naturalesa i la ruptura de l'home amb si mateix. El resultat ho estem veient: cada vegada hi ha més gent que viu en el present i en la superfície de la realitat, en una cultura freturosa de valors de sentit i sense referents morals per a donar una direcció a la seva vida i a la història.

La globalització com a risc i oportunitat

Un dels fenòmens més rellevant de la nostra època és la globalització de l'economia i el mercat, la mobilitat humana i la creació d'espais virtuals i de xarxes globals de serveis i d'entreteniment gràcies a l'avenc generalitzat de les tecnologies de la informació i la comunicació. La globalització ens aproxima a tots els ciutadans i posa de manifest la diversitat de pobles, de cultures i de religions que hi ha en el món. També la dramàtica desigualtat en el repartiment dels béns que amplia les zones d'exclusió i la bretxa entre els éssers humans ja que els rics són cada vegada més rics i els pobres cada vegada més pobres. En aquest món creixen també els esforços solidaris que comprometen molts ciutadans a favor del desenvolupament humà i la transformació social.

Canvis socials i culturals profunds i accelerats

El desenvolupament econòmic, científic i tecnològic, que ha fet progressar tots els sabers, està produint profunds i accelerats canvis socials i culturals que s'observen en la vida quotidiana, en el marc professional i laboral i fins i tot en les relacions familiars.

Tots aquests avenços requereixen una valoració amb sentit crític i des de referents ètics perquè contribueixin al desenvolupament humà i social de tots i a un desenvolupament sostenible.

Pluralisme i diversitat

El pluralisme ideològic, polític, cultural, ètnic i religiós és un altre tret del nostre temps que fa imprescindible el reconeixement i respecte de la diversitat i un diàleg intercultural i interreligiós permanent des de les pròpies identitats. La configuració de la nostra societat és cada vegada més pluricultural, multiètnica i mestissa, i aquesta nota s'ha accentuat a causa dels moviments migratoris cada vegada més nombrosos en el nostre país.

Procés de secularització

En els nous contextos el procés de secularització ha tingut i manté una gran empremta en la societat, en la cultura i possiblement també en la nostra praxi educativa. Aquest fet ha alterat profundament el sistema de valors ignorant les preguntes pel sentit últim de la vida i, a poc a poc, s'ha anat relegant l'experiència creient a un segon pla. Una de les causes d'aquest fenomen està en els propis creients que hem ofert als nostres contemporanis un missatge de fe feble i poc significatiu, hem fet callar la nostra veu o l'hem adequada a un llenguatge que accentuava els valors en alca socialment, deixant en la penombra la referència i el testimoniatge cristià potser per considerar que la fe no havia de tenir lloc propi, rellevant i visible, en els àmbits educatius.

B. Nous desafiaments en aquest context sociocultural

Redefinir la funció docent en "l'era del coneixement"

Les tecnologies de la informació ofereixen avui unes fonts d'informació tan importants, o més, que els llibres. La influència en els alumnes d'aquests mitjans duu a reconèixer que els professors no som els únics, ni tal vegada els principals, transmissors de coneixements, per això cal avui una redefinició de la funció docent en l'escenari obert per les noves tecnologies, partint que el paper del professor en l'educació és imprescindible. La informació augmenta

però no s'incrementa la capacitat dels joves per a processar-la i la falta de lectura, de reflexió i d'interiorització no possibilita l'anar construint coneixements propis.

Aprendre a aprendre i aprendre a viure junts

En una societat amb canvis tan vertiginosos, es fa imprescindible prioritzar en els centres l'objectiu d'aprendre "a aprendre", la qual cosa fa possible l'aprenentatge al llarg de la vida i l'actualització permanent que exigeix el treball professional.

La globalització, el creixent moviment d'immigrants, la diversitat de cultures en la nostra societat, exigeixen als centres educatius, també, formar persones amb obertura de mires, capaces de superar diferències, de conviure entre si i de realitzar projectes compartits. Urgeix posar en pràctica el criteri d'aprendre "a viure junts" i la nova situació multicultural ha de dur-nos a incorporar en la proposta educativa uns mètodes d'aprenentatge que promoguin en els alumnes els valors de l'atenció a l'altre, el respecte a les diferències i l'aprenentatge cooperatiu. En el nostre moment històric, urgeix insistir en la dimensió social de l'educació. Des d'aquest enfocament és necessari formar persones que siguin subjectes actius i participatius en la societat, compromeses amb la justícia, la solidaritat, els drets humans i la pau.

Atenció a la diversitat en una societat multicultural

L'atenció a la diversitat d'alumnes requereix un increment dels recursos humans i econòmics en els centres que han de proporcionar les Administracions Educatives. L'atenció a la diversitat necessita també el suport dels pares, la coordinació amb les entitats socials de l'entorn i, sobretot, la motivació, l'obstinació i la preparació dels professors que han de fer-se càrrec de la nova situació. En raó de la seva inspiració cristiana, els nostres centres han de manifestar una especial sensibilitat en l'acollida i atenció a la diversitat d'alumnes, obrir les nostres portes a l'entorn i utilitzar models educatius d'inclusió.

En aquest nou context estem cridats a viure i compartir l'Evangelí que ens duu a acollir i dialogar amb la diversitat, a mantenir certeses i a suportar incerteses, a mantenir una opció pels pobres a l'estil de Jesús, a col·laborar amb altres per assolir una societat inclusiva i fraterna, oberta a la transcendència. En aquest context de pluralitat cal destacar el desafiament permanent de manifestar **la nostra identitat com a centres de la IT** i fer-la encara més significativa i visible, amb tota la seva força d'atracció.

LA MISSIÓ EDUCATIVA DELS CENTRES IT: LA SEVA PROPOSTA EDUCATIVA

III. LA MISSIÓ EDUCATIVA DELS CENTRES IT: LA SEVA PROPOSTA EDUCATIVA

*“Jo us demano un sistema nou, un nou mètode...
Inspirat en l'amor” (Poveda).*

A. Arrels povedanes

Una mirada a les nostres arrels ens aproxima a Pedro Poveda, a les conviccions i a les propostes educatives d'aquest home, d'aquest sacerdot, que va descobrir en la fe el secret de *“l'humanisme veritat”* que és la clau de la seva pedagogia. Fa més de cent anys va començar Poveda la seva tasca educativa, una tasca que s'actualitza dia a dia perquè el seu pensament i els seus projectes s'han anat encarnant i enriquint amb les aportacions de molts seguidors i col·laboradors, que som alhora receptors d'una herència educativa i subjectes compromesos en innovar-la permanentment responent tots aquells desafiaments emergents.

La pedagogia de la proximitat

Pedro Poveda va ser d'antuvi un creient i el seu compromís històric en el camp educatiu neix de la seva experiència cristiana. En l'Evangelí descobreix el valor de **la pedagogia de la proximitat** en els processos educatius, una pedagogia que exigeix als educadors assumir diverses funcions: el coneixement del context i la cultura quotidiana que viuen els alumnes; l'atenció personalitzada i càlida a cadascun d'ells; el descobriment de les necessitats vitals i educatives, de les possibilitats i de les oportunitats d'ajuda que ofereix la relació humana propera i entranyable i l'escolta permanent de les seves expectatives, pors i esperances.

Una educació inspirada en l'amor

La proposta i l'acció educativa que escomet Poveda duu implícita el doble compromís pràctic i efectiu de donar resposta als desafiaments socioculturals de l'entorn que analitza amb atenció i pretén transformar i, per a això, proporcionar educació com el millor servei que pot oferir-se a cada persona i a la societat.

Parteix de la convicció que cada persona guarda en el seu interior un tresor que ha de reconèixer i treure'l a la llum mitjançant l'educació, i per a fer-lo possible es requereix un **clima educatiu** semblant a la convivència familiar. *L'alegria, la senzillesa, la participació*, són també notes inconfusibles en aquests centres cosa que propicia que els aprenentatges

siguin atractius. Les relacions properes entre professors i alumnes faciliten que aquests es mostrin tal qual són, condició imprescindible per a conèixer-los i per poder-los educar.

Proposa una pedagogia, uns mètodes, uns procediments, **inspirats en l'amor**, que té en compte el conreu i l'expressió dels sentiments, que atén amb especial cura els alumnes en desavantatge i descobreix possibilitats ignorades pel propi subjecte i el moment en què la intervenció educativa serà rebuda amb més efectivitat.

Als alumnes Poveda els demana que siguin els veritables protagonistes en el procés de la seva formació i per això ho han d'assumir amb la responsabilitat i l'esforc que requereix l'estudi seriós.

L'Evangelí com a referència fonamental

L'originalitat dels nostres centres consisteix en la seva inspiració cristiana amb els accents i trets povedans. **L'Evangelí** és la seva primera referència i la seva instància crítica.

L'opció de triar l'Evangelí com a referència i com opció de vida – com va fer i ens demana Poveda – duu a recrear en els ambients educatius l'estil de relació de Jesús amb els seus contemporanis: el respecte, la paciència, la comunicació, la personalització, la gratuïtat, la compassió. Aquesta opció planteja l'educació amb un clar eix estructurador: l'opció per la persona i d'una manera prioritària pels últims, pels que tenen més desavantatges, pels alumnes més vulnerables, pels que tenen manques més acusades. A l'Evangelí es descobreixen raons per a l'esperança, enfocaments i signes per a la vivència d'un veritable humanisme i un rostre de Déu sempre compassiu amb l'ésser humà.

La maduració humana de la persona, que és un ésser relacional, necessita una comunitat educativa en la qual, entre moltes altres accions formatives, es hauri la història de Jesús, la seva manera de relacionar-se amb els homes i dones del seu temps, la seva predilecció pels últims, el perdó atorgat als enemics; una narració que alhora ha de ser viscuda i testimoniada.

La veritable vida humana

Una convicció fonamental en l'humanisme de Poveda i en la seva proposta educativa és que la relació amb el Déu de Jesucrist és imprescindible per a aquells que han *de viure una veritable vida humana*, conscients de la seva pròpia dignitat i autonomia personal i de la seva responsabilitat amb si mateix, amb els altres éssers humans i amb la naturalesa. Aquesta relació no anul·la ni aombra la peculiaritat de cadascun, per contra, motiva i empeny des de dintre a potenciar tot el bo que cada persona pot arribar a esdevenir i pot realitzar en la vida.

Poveda insisteix en la urgència de **“manifestar la fe”**, de **“confessar a Crist”**, en tots els àmbits, també en l'ambient

escolar i acadèmic, perquè els alumnes puguin conèixer-lo i viure l'experiència del que ell considera aquesta *veritable vida humana*. No esmenta només de la coherència entre el parlar i el fer, sinó que afirma l'exigència ineludible de *donar testimoniatge de l'opció de sentit* que orienta tota la vida del cristià, encara que això suposi dificultat i incomprensió.

La manifestació de la fe ha de tenir present el context sociocultural perquè el missatge sigui significatiu als destinataris i mantenir un diàleg lúcid i comportat amb el món que avui es defineix com a plural en creences, valors i maneres d'entendre l'existència i la història.

Diàleg fe-ciència

Poveda és un home de diàleg i intenta desplegar ponts entre **la fe i la ciència**, entre **la fe i la cultura** ja que està convençut que no són pas incompatibles i que l'experiència creient i el creixement autònom de les persones i grups socials no s'oposen. Els seus textos escrits, però sobretot la seva praxi, són un exemple d'aquesta opció que va ser molt visible en la seva pròpia vida i també en l'obra que ell va fundar, la Institució Teresiana.

Avisa els membres de la Institució i els seus col·laboradors, i avui té màxima actualitat aquesta crida d'atenció, que aquest diàleg, que requereix estudi i arguments molt seriosos, no pot confondre's amb el diluir ni acomodar la identitat cristiana als corrents de pensament dominants: *"Creure bé i emmudir no és possible"*. Per a Poveda *"no solament traïx la seva fe qui l'abandona obertament, sinó aquell que no la confessa públicament."*

Professors preparats i amb vocació educadora

Conscient de la vulnerabilitat humana Roveda va plantejar l'educació com una tasca de proximitat, d'afecte, de companyia i d'orientació i va contar per a això amb uns professors preparats professionalment, coneixedors del context i dels destinataris, coordinats en el treball, impregnats de fortalesa i amor i que van mantenir un diàleg permanent amb ell per a conèixer, interioritzar i donar suport al seu projecte.

Per a assumir aquesta responsabilitat Poveda demanava als professors i professores que col·laboraven en els seus centres posar en pràctica els millors mètodes pedagògics i les millors qualitats de la seva personalitat, una gran professionalitat i vocació per a aquest servei. A més els animava a mirar i conèixer a fons a Jesucrist per a descobrir-lo com a model i referència fonamental en l'educació que oferien.

Els nostres centres educatius neixen d'aquesta inspiració

D'aquesta inspiració neixen les obres educatives de la Institució Teresiana, amb una identitat, una fisonomia i un estil

pedagògic propis. La memòria de les nostres arrels és una il·luminació per al present. La IT, les seves obres educatives i els seus projectes van néixer **per a posar a Déu enmig de la cultura** en un context marcat, ja llavors, per una tendència laïcista que en l'actualitat és molt més acusada.

En les propostes educatives, d'ahir i d'avui, es dona una gran rellevància a les finalitats, els processos, els mètodes pedagògics, la innovació i formació del professorat; a les interrelacions en l'àmbit escolar, amb els pares i mares i amb el context; a la dimensió comunitària de la tasca educativa que es posa de manifest en el treball en equip, perquè l'educació ha de ser pensada i duta endavant pel grup de professors i mestres compromesos en el projecte educatiu del centre, comptant sempre amb el suport i col·laboració dels pares.

B. L'oferta educativa dels centres IT

La nostra oferta educativa té en compte la interrelació que hi ha entre la concepció de la persona que volem formar, els processos i experiències pedagògiques que promovem i la societat que pretenem ajudar a construir.

Aquest plantejament afecta tant a la manera de mirar i valorar la realitat, com a la finalitat d'assolir que la persona sigui responsable de la seva pròpia vida i capaç de compromisos socials, i als objectius i metodologia de les accions educatives concretes: incorporar l'estudi personal, la reflexió crítica i la col·laboració amb uns altres en els processos d'aprenentatge i adquisició del coneixement; aprendre a viure junts i acollir la diversitat en una convivència constructiva; integrar la perspectiva intercultural com a valor; respondre als desafiaments educatius i socials que les noves tecnologies de la informació i la comunicació plantegen.

Assenyalem algunes línies que configuren aquesta oferta educativa en el nostre context sociocultural.

1. UNA EDUCACIÓ EN CLAU CRISTIANA

*“Educar en cristià,
seriosament, raonablement, sòlidament” (Poveda)*

Seguint els enfocaments i orientacions de Pedro Poveda, l'oferta educativa dels centres de la IT té un eix transversal, **educar en clau cristiana**, *seriosament, raonablement, sòlidament*, i una manera concreta de posar-lo en pràctica articulant la dimensió acadèmica i pedagògica, l'atenció als processos educatius i la dimensió cristiana i evangelitzadora. Els nostres centres són llocs oberts a l'entorn que atenen de manera especial el desenvolupament de la persona, que

actualitzen els procediments i mètodes pedagògics i tenen cura de la qualitat de l'educació de tots; llocs que plantegen la formació intel·lectual i la formació en valors en un clima de llibertat i expansió que afavoreixen el diàleg i la participació, llocs on es manté viva i es cuida la referència i vivència de la fe cristiana.

Una educació entesa d'una manera integrada

Entenem l'educació en clau cristiana d'una manera integrada car abasta molts elements: la consciència de ser Església, l'antropologia d'inspiració cristiana que inspira els referents fonamentals i els valors de sentit de la nostra pedagogia; la manera d'entendre l'educació integral com a desenvolupament de totes les capacitats de cada alumne, els processos de recerca i interiorització dels coneixements que requereixen necessàriament motivació, activitat personal i estudi seriós.

Altres elements que enalteixen l'educació cristiana són el clima educatiu que es viu en el centre, marcat per la llibertat, el respecte i la cordialitat; l'acollida i integració de tots els alumnes i les alumnes, i d'una manera especial d'aquells que tenen necessitats educatives i manques especials; la rellevància que es dóna a la formació acadèmica de qualitat, a la innovació, al compromís seriós amb l'estudi, al treball ben fet i a la responsabilitat i esforç en els processos d'aprenentatge amb una metodologia que afavoreix el desenvolupament de les capacitats dels/de les alumnes.

Igualment són indicadors d'aquest enfocament integral del procés educatiu l'atenció que es posa en l'educació de valors humans, socials i cívics i en l'educació dels valors de sentit; la valoració de l'àrea de religió dintre del currículum escolar, l'anunci explícit de l'Evangeli en els moments oportuns, la proposta de temps i llocs per a la trobada amb un mateix i l'experiència religiosa, la mirada creient a la realitat, l'animació a participar en programes de voluntariat i solidaritat.

Una educació que explicita la fe en la societat pluricultural que vivim

La societat plural en què vivim, que reconeixem com a riquesa, és una oportunitat per a revisar les nostres concepcions i pràctiques educatives, expressar amb convicció que l'Evangeli és el primer referent de la nostra proposta i respondre a la demanda creixent de trobar sentit a la vida personal i als esdeveniments de la història humana.

Perquè els nostres centres siguin àmbits d'evangelització en la línia de la identitat i missió de la IT., cal que la sensibilitat i els valors evangèlics es manifestin en la manera de mirar i analitzar la realitat, en l'organització i estructures escolars, en les relacions interpersonals i laborals, en l'activitat docent i activitats extraescolars, en l'atenció a la diversitat i l'adequació de la proposta educativa i pastoral als diferents destinataris, en la prioritat pels més desfavorits.

L'educació de la fe en l'àmbit escolar

Un objectiu de l'educació en clau cristiana és promoure l'educació de la fe dels alumnes i per a això és imprescindible que sapiguem expressar-la amb un llenguatge i amb unes obres significatives per als nens i adolescents d'avui, assequible als seus coneixements previs i capac de satisfer les seves més profundes necessitats i expectatives. Ajudar-los a descobrir els signes de la presència de Déu en el nostre temps i en els nostres carrers, interpellant-nos vivament.

La comunicació de la fe és possible si estem convençuts que tenim alguna cosa valuosa per oferir i que val la pena comunicar-lo. La transmissió de la fe exigeix la creació en els centres d'espais de *diàleg i contrast* sobre qüestions fonamentals que han de ser estudiades, aprofundides i compartides:

- El lloc central que han de tenir les *víctimes de la societat* en la construcció d'una cultura de la pau, la justícia i la solidaritat.
- La referència *cristiana explícita*, en coherència amb la nostra tradició povedana.
- La necessitat d'una inculcació de la fe, posant en el centre a la persona en el context de la seva pròpia cultura.
- Una formació que possibiliti la consciència creient de ser Església, de participar responsablement en ella i el diàleg intercultural i el diàleg interreligiós.

2. UNA EDUCACIÓ EN CLAU HUMANITZADORA

*"Jo vull, sí, vides humanes,
cases on l'humanisme imperi" (Poveda).*

L'educació és un element fonamental i necessari en la formació de la persona humana i en la transformació social. Hi ha una interrelació entre el perfil de la persona que formem, les experiències i activitats formatives que promovem i els canvis socials que pretenem potenciar des de les propostes educatives.

Enfocament socioeducatiu

L'enfocament socioeducatiu de la nostra proposta subratlla com a valors fonamentals la dignitat de la persona, la seva autonomia i la seva responsabilitat social. Aquesta perspectiva s'enriqueix amb una convicció que, de manera intencionada i clara, va expressar P. Poveda: per a assolir la gestació de *vides humanes* han d'estar presents de manera

irrenunciable en els àmbits educatius, dos indicadors: la referència als valors de l'Evangeli com a inspiració i instància crítica, i l'objectiu explícit de l'evangelització.

En el pensament de Pedro Poveda la tasca educativa consisteix a assolir identitats humanes, autònomes i responsables, que miren amb afecte la realitat i assumeixen, en comunió amb uns altres, el compromís de la seva transformació des de l'òptica dels empobrits, els quals en la nostra societat tenen rostres concrets: subjectes amb manques socioculturals, econòmiques, de marginació social, discapacitats en totes la seva formes, immigrants.

"Jo vull, sí, vides humanes" i per a assolir aquestes persones amb consciència de la seva dignitat, autònomes i compromeses socialment, *"pretenc començar per omplir de Déu aquells que han de viure una veritable vida humana..."*¹

Enfocament cristià: el veritable humanisme

La pedagogia de Poveda fa de la referència a Jesucrist la clau fonamental de tota la seva estructura ja que aporta a l'educació un horitzó de sentit per a la vida humana i uns criteris morals per a la convivència.

*"L'Encarnació ben entesa, la persona de Crist, la seva naturalesa i la seva vida donen la norma segura per arribar a ser sant, amb la santedat més veritable, essent al mateix temps humà, amb l'humanisme veritat"*²

Ens correspon als educadors manifestar als alumnes i alumnes el poder humanitzador de la fe cristiana; que vegin amb fets, que creure en Déu és reconèixer en tota la seva dignitat la persona i oposar un veto infrangible a tota explotació, exclusió o manipulació de qualsevol ésser humà reconegut pels cristians com a fill de Déu. Que vegin que la fe afecta també les estructures de la vida social i duu al compromís en la transformació d'aquestes estructures, fent-les més justes i humanes.

Enfocament pedagògic: el valor central de la persona

En la pedagogia de Poveda hi ha una afirmació molt explícita del valor fonamental de la **persona** i totes les accions educatives conflueixen en la pretensió de ser una ajuda, un impuls i una guia per al desenvolupament integral de les capacitats que té cada alumne i alumna en un procés que mira a la plenitud de la seva personalitat.

- La persona és un *misteri*, guarda en el seu interior *un tresor* ocult a la vista, la seva identitat no s'esgota en el rostre, ni en l'aparença, ni en l'exterioritat. A la pedagogia correspon ajudar a descobrir i treure a la llum aquest *tresor* interior.

1.- POVEDA P. Amigos fuertes de Dios. Narcea pg. 94

2.- Idem

- Cada persona és un ésser *únic i diferent* i per això l'educació ha de ser personalitzada, atenent a les característiques individuals i socials de cadascú.
- La persona és un ésser *vulnerable* i la pedagogia ha d'ensenyar a afrontar la precarietat i a mirar de cara el sofriment, les dificultats, la malaltia i la mort.
- La persona és un ésser *sociable i amb capacitat de comunicació*, per això el procés de maduració es realitza sempre en el si d'una comunitat humana. En la relació amb els altres, l'ésser humà descobreix qui és ell i qui són els altres, la igualtat de tots, les diferències, la interdependència.
- La persona és un ésser *racional*; és un ésser *lliure*, amb una llibertat limitada per circumstàncies de tipus biològic, cultural, social i econòmic. El projecte educatiu ha posar l'atenció en l'educació de la llibertat per tal de poder fer opcions fonamentals en la vida.
- La persona és un ésser *immers en la naturalesa*, amb un dret a participar de tota la seva riquesa i amb un deure de respectar-la, cuidar-la i optar per un desenvolupament sostenible. La pedagogia ha d'atendre aquest important aspecte.
- La persona és un ésser *inquiet* i obert a la *transcendència*, per això en la pedagogia inspirada en Poveda es provoquen preguntes i s'oferixen respostes que ajuden a descobrir el sentit que té tota experiència humana i el significat últim de la vida i de la mort. La tasca de formar persones està estretament lligada a la visió de la finalitat última de l'existència humana, que no és altra que el projecte de Déu per a tots i cadascun dels éssers humans.

3. UNA EDUCACIÓ PER A LA CIUTADANIA

"Tots hem de cooperar... cadascú té el seu lloc, el seu deure, la seva responsabilitat" (Poveda).

Formació de subjectes participatius, gestors de pau

A la invitació de Poveda a ser gestors de pau cal respondre en el camp escolar promovent una educació que afavoreixi la superació de prejudicis i que afronti la resolució de conflictes a través del diàleg i la recerca de consensos.

Els valors de la pau i la justícia i el compromís de solidaritat han d'ésser en els centres IT criteris morals d'il·luminació i generar activitats i processos formatius que motivin el pas de l'individualisme a la recerca del bé de tots i a l'exercici pràctic de l'ajuda mútua, de la cooperació i la solidaritat.

En contextos de tensions i violència social cada vegada més generalitzada, en societats plurals com les nostres, vam considerar imprescindible formar persones que siguin subjectes actius i participatius en la societat, compromeses en el reconeixement dels drets humans de tots, capaces de fer anàlisis rigoroses i d'expressar el que pensen, d'argumentar, d'escoltar, debatre i buscar consensos.

Educar en la ciutadania

Educar per a la ciutadania comporta aprendre a viure com a membres d'una societat i un poble concrets però, al mateix temps, aprendre a superar prejudicis, estereotips i fronteres.

Sense renunciar a les pròpies arrels i tradicions culturals, des de l'educació cal motivar el coneixement i l'obertura a altres cultures, sensibilitats i visions de la realitat i portar a terme veritables experiències de ciutadania. Tot això enllaca amb el reconeixement de la fraternitat universal a la qual conviden els valors evangèlics que conformen el caràcter propi dels nostres centres.

L'acció educativa es converteix en un instrument que col·labora a la construcció de la pau quan vam treballar pedagògicament conceptes com la justícia social, la reconciliació, la solidaritat, el bé comú, la hipoteca social de tots els béns, la cura del medi ambient, i totes les categories molt explícites en la Doctrina Social de l'Església.

Reconeixement de la diversitat

Un criteri d'orientació sobre el paper de l'educació cristiana en la construcció de la ciutadania en el camp educatiu és aquest: promoure el pas de l'atenció exclusiva en la cultura hegemònica al reconeixement de la diversitat cultural i a les relacions integradores.

Per a això hem d'afrontar diversos desafiaments:

- Buscar la veritat en totes les àrees acadèmiques, en totes les cultures i desmuntar el caràcter autosuficient atorgat a la raó científica o a la pròpia cultura.
- Apostar pel diàleg interpersonal i intercultural, que aporta el millor de si, que sap escoltar i que duu a un enriquiment permanent.
- Donar rellevància al caràcter comunitari i contextual de qualsevol subjecte humà i reconèixer la importància que per a ell tenen les seves arrels i la seva tradició cultural.

Educar en valors ètics

Cada dia és més necessari afrontar seriosament l'educació *moral* i l'*educació en valors* humans i socials en els nostres centres.

Enfront del relativisme imperant, s'imposa promoure uns criteris ètics i comportaments morals compartits per tots, com una moral de mínims exigible a tota la ciutadania, així com les referències, principis ètics i compromisos de la moral cristiana que és una exigència per als que participem d'aquesta creença religiosa. Com que els nostres centres són cristians, han de fer *explícita* i *visible* l'*oferta* d'uns valors que des de la fe en Jesucrist orienten i donen sentit al quefer educatiu.

L'*amor*, amb els seus diferents noms, és el més específic de la moral cristiana. A partir d'aquesta referència fonamental subratllem en la nostra proposta educativa el valor absolut de la persona capaç d'estimar i de ser estimada, el respecte que mereix, la força de conversió que l'amor té, l'obligació de donar servei i ajuda a qualsevol persona que té necessitat, la preferència pel feble, la defensa dels drets de tots, la implicació en la transformació social.

La meta de l'educació moral consisteix en la formació d'un subjecte lliure, amb criteris que orientin la seva vida, que sàpiga triar l'ésser enfront del tenir, la solidaritat enfront de l'individualisme, la col·laboració enfront de la competitivitat, el sentit crític enfront de la passivitat, l'esforç enfront del passotisme, el respecte enfront de la intolerància.

4. UNA EDUCACIÓ CONTEXTUALITZADA

*"No amb paraules sinó amb obres.
Començar fent" (Poveda).*

La mirada creient a la realitat, al context proper i al món ens ajudarà a respondre a la pregunta on som? per a després actuar amb obres i, com ens demanava Poveda, *començar fent*.

Davant els trets que presenta la societat actual, que ja hem enunciat, proposem **algunes línies d'actuació en l'àmbit escolar**:

- Ajudar els/les alumnes a reconèixer que el món no té només un centre i a descobrir la rellevància de cada cultura i de cada poble.
- Motivar i promoure un canvi radical en els alumnes: passar de l'oblit a l'atenció afectiva de l'altre, siguin persones, grups humans, països, continents.

- Treballar amb intencionalitat la *pedagogia del sentit* per despertar les consciències adormides dels adolescents i joves.
- Assumir en les nostres propostes educatives aquestes perspectives:
  - El reconeixement del pluralisme i de la diversitat de la nostra societat, la qual cosa exigeix la formació de persones conscients de la seva identitat i capaces de respectar i de dialogar amb uns altres.
  - La interdependència com un tret positiu.
  - La consciència de la complexitat dels processos socials i educatius, que ens duu a la pregunta, a l'exploració i al reconeixement de l'error com una font d'aprenentatge.

IV.

**L'EDUCADOR
DELS NOSTRES CENTRES**

IV. L'EDUCADOR DELS NOSTRES CENTRES

"Doneu-me una vocació i jo us donaré una escola" (Poveda).

Un educador crític i "proposiu"

La societat d'avui és tan complexa i els desafiaments a l'educació escolar són de tal calat, que els professors i professores que assumeixen la responsabilitat d'educar inevitablement han de formular-se la pregunta sobre les finalitats educatives i, a través de la reflexió conjunta, buscar respostes que orientin tota l'activitat.

La finalitat de la nostra proposta és **la construcció de la identitat personal** tenint en compte una triple dimensió:

- Les **arrels** del subjecte que estan vinculades a la seva cultura, a les seves conviccions religioses i a la seva història.
- L'**autonomia** personal tenint com a criteri pedagògic que la persona es valgui per si mateixa i tingui criteris per prendre les seves pròpies decisions en la vida.
- I la **responsabilitat social**, promovent des de totes les àrees i accions educatives, que la persona prengui consciència i assumeixi la responsabilitat amb els altres, la responsabilitat cívica i la responsabilitat ecològica.

Davant la pluralitat d'opcions que existeixen en la societat, en el camp religiós o polític, davant dels problemes referits a l'àmbit de la sexualitat, als hàbits de consum, a les diverses i creixents manifestacions de violència i racisme, els professors han de proposar, a través de les diverses activitats, de manera explícita, visible i significativa, una educació en valors amb propostes ètiques i una educació moral amb la referència de sentit que dona a l'educació l'arrel i la inspiració cristiana.

Un objectiu de la nostra oferta educativa, en el qual s'implica tot el professorat, és formar persones crítiques i creatives, que mirin el món amb la convicció que es pot i s'ha de canviar. Algú ha d'ajudar-los a ser conscients de la radical desigualtat del món, a despertar les seves consciències adormides i a fer-los pensar. Mostrar dades ben contrastades i prendre una posició personal des dels propis criteris ètics i, a través d'un diàleg obert i sincer, provocar i inquietar.

Un educador que humanitza en totes les circumstàncies

Conseqüentment, amb la concepció de la persona de la nostra oferta educativa, a la qual ens hem referit anteriorment, són necessàries unes **actituds bàsiques en els educadors**, que d'una o altra forma, estan escrites en els nostres idearis:

- Acollir cada alumne, cada alumna, tot oferint-li un tracte proper, atent i respectuós.
- Confiar en les capacitats que tenen, en la seva capacitat de reacció, en la seva educabilitat.
- Respectar la seva llibertat i promoure que siguin veritablement lliures.
- Fomentar la seva capacitat d'iniciativa i la seva creativitat.
- Desenvolupar les seves capacitats socials en els nivells infantils i en l'adolescència, amb tècniques, jocs cooperatius, treballs en equip i projectes adequats.
- Promoure la seva participació responsable en tot el que els afecta.
- En definitiva, ajudar que cadascun dels/de les nostres alumnes vagin creixent en autonomia personal, entenent-la sempre en clau de dignitat i responsabilitat social.

El compromís d'humanitzar tal com Pedro Poveda ho planteja inclou també ajudar cada alumne, cada alumna a comprendre's a si mateix en referència a Déu, un procés que comença a primerenca edat i que hem d'acompanyar en tot l'itinerari educatiu.

Aquest compromís d'humanitzar inclou també ajudar els alumnes a optar per un *model d'existència* on els valors tinguin més consistència que els antivalors, i a formular-se aquesta pregunta: què vull jo fer de la meua vida?

Un educador en formació permanent

Concebem els nostres centres educatius com a llocs d'investigació i aprenentatge en què tant els alumnes com els professors s'instrueixen a través de l'estudi i de la reflexió de la pròpia pràctica educativa amb l'objectiu de la millora.

Per als educadors vinculats a la proposta de Poveda l'actualització permanent, l'afany d'aprendre, la reflexió crítica sobre la pràctica educativa, l'exercici permanent de formació-innovació, el procés de transformació de la informació en coneixement propi, l'estudi, és fonamental i imprescindible, com també ho són els àmbits de socialització de les idees, experiències i projectes i el treball en equip, cosa que possibilita l'enriquiment mutu i la cooperació. "*L'estudi no és per a vosaltres quelcom bo, útil, profitós, és una cosa necessària, imprescindible*" ens diu Pedro Poveda.

Un educador cordial i col·laboratiu

Poveda demana als seus col·laboradors, professors/es, personal d'administració i serveis, altres compromisos: la vivència d'unes relacions cordials, amistoses i cooperatives entre tots. En un món de tanta complexitat, necessitem

afavorir la cohesió entre el professorat, trobar-nos per descobrir junts els desafiaments a l'educació, descobrir la riquesa que suposa el treball en equip, compartir experiències, reconèixer junts la riquesa humana dels valors de l'Evangeli, atansar una mà quan algú té necessitat, en definitiva, viure l'experiència de la fraternitat.

Els alumnes necessiten veure en nosaltres el testimoniatge i la coherència de vida en l'àmbit de les relacions. Sabem per experiència que més que les paraules convenc la coherència de vida. Transmetem, contagiem el que som. La força de la convicció està en el que som: *“Les obres, sí, elles són les que donen testimoniatge de nosaltres i les que diuen amb eloqüència incomparable el que som”* ens diu Poveda.

La responsabilitat en el treball és un altre tret distintiu d'aquells que col·laborem en els centres de la IT, la qual cosa també es contagia als alumnes. *“En el nostre especial tarannà entra l'amor al treball; la constant i assídua laboriositat; l'aprofitament del temps.”* (Poveda).

Un educador coherent amb el que transmet

“Jo us demano un sistema nou, un nou mètode, uns procediments tan nous com antics, inspirats en l'amor” (Poveda).

L'estil d'estimar que ens proposa Poveda consisteix a prodigar bondat i beneficis concrets, reconèixer cada alumne com algú que té necessitat de nosaltres encara que no sàpiga demanar ajuda, provocar la seva confiança, estimar compromesament sense mirar la resposta. Per a aquesta manera de donar, no cal ser ric, només cal ser bo. La funció medidora del professor/a es posa de manifest per alguns senyals: acollir incondicionalment, acompanyar els processos formatius, proposar objectius com a orientació, treballar en equip, reconèixer que l'alumne és el principal protagonista del seu propi procés formatiu, atendre la diversitat de ritmes de cada alumne, saber que més que les paraules convenc el testimoniatge, el lliurament, l'amor i la paciència, saber reconèixer i afrontar la complexitat de situacions en equip i amb anàlisis rigoroses.

V.

**PARES I MARES
DELS/LES ALUMNES**

PARES I MARES DELS/LES ALUMNES

"És indispensable sol·licitar insistentment el suport dels pares" (Poveda).

Tots som conscients que la família ha sofert forts canvis en el nostre context sociocultural. El model de família tradicional està donant passes cap a un nou model de família més inestable, igualitari, secularitzat i democràtic, basat fonamentalment en les relacions afectives. Ha afavorit aquest procés el canvi del paper de la dona, en d'altre temps dedicada exclusivament a la criança dels fills i a les tasques de la llar, i avui incorporada plenament al mercat laboral, el qual li exigeix formació acadèmica, li proporciona autonomia econòmica i li possibilita una relació igualitària amb la seva parella.

En moltes famílies actuals, com en la societat, les creences religioses han deixat de ser especialment rellevants, i mentre s'han eclipsat uns valors n'emergeixen d'altres com el reconeixement dels drets humans per a tothom, la llibertat, la igualtat, el respecte de les diferències, l'eficàcia, la tolerància, la solidaritat, que constitueixen la trama d'una ètica civil compartida majoritàriament.

Vinculació i interrelació de les famílies i el centre

La família és el lloc privilegiat de transmissió de valors de criteris, d'aprenentatge afectiu, de capacitació per a les relacions interpersonals. Per això quan la família falla, la persona queda deficientment socialitzada i amb manques afectives notables.

Hi ha alguns àmbits en els quals la família ha de comprometre's especialment. Aquests són l'educació en valors, l'educació afectiva i emocional, l'educació sexual, l'educació religiosa com a una oferta que doni sentit a la vida. El mètode imprescindible és el testimoniatge, la coherència de vida, la comunicació i el diàleg.

Al plantejar l'educació escolar, cal tenir present en el projecte educatiu les competències dels pares en l'educació dels seus fills. La família sola no pot donar resposta a tots els desafiaments de l'educació i el centre educatiu tampoc. Ambdues instàncies es complementen, es necessiten, es donen suport i s'ajuden. Als pares correspon, per dret, decidir l'educació que volen per als seus fills i optar per l'oferta que estigui més d'acord amb les seves pròpies conviccions, creences i valors. L'elecció de centre és el començament d'una interrelació mútua que ha de perllongar-se durant tota l'etapa escolar perquè el projecte educatiu ha de comptar amb la col·laboració responsable dels pares.

“És indispensable sol·licitar insistentment el suport dels pares...la nostra tasca educativa seria incompleta si no comptéssim amb el suport moral de les famílies i per a aconseguir-lo, procurarem que vinguin amb freqüència a l'Acadèmia...(amb els pares) tractarem de tot allò que pugui interessar als nostres alumnes” (Butlletí nº 22, 1914).

Pares i centre educatiu, un objectiu comú

L'objectiu comú és l'educació dels fills, atenent la seva persona i el desenvolupament de totes les seves capacitats, que no pot dur-se a terme sense una col·laboració recíproca. En relació al suport a l'activitat acadèmica, els pares han d'estimular l'estudi, demanar responsabilitat i proporcionar a casa un ambient de treball, encara que sigui molt difícil motivar uns nens i adolescents inserits en un context sociocultural lúdic, consumista, hedonista, televisiu i de carrer. En aquest camp, així com en l'educació en valors i en l'educació en la fe, el centre escolar pot brindar ajudes a través de les Escoles de Pares que són un mitjà excel·lent per a aquesta formació tan necessària o a través també de la relació tutorial en la qual es dialoga sobre diferents aspectes, tant dels objectius que es pretenen com de l'evolució de l'alumne en els àmbits personal, social i competencial.

La participació dels pares ve exigida pel propi concepte del que és l'educació, un procés molt complex en el qual intervenen com a mediació d'ajuda diferents agents, entre ells, els pares i el centre escolar.

L'experiència ensenya que la proposta educativa guanya en eficàcia quan es compta amb la col·laboració activa i compromesa dels pares i de les Associacions de Pares i Mares. S'ha de partir d'una bona informació que doni a conèixer els objectius, projectes, activitats escolars i necessitats del centre i sol·licitar als pares suggeriments i cooperació per assolir una educació de qualitat per a tots.

Han de potenciar-se alhora altres àmbits de relació menys formals però de molt interès per al coneixement recíproc, entre d'altres, les reunions informals, les celebracions, festes, actes culturals, activitats esportives, programes conjunts de voluntariat social. La sintonia entre família i centre educatiu només s'assolirà a partir de la confiança mútua i d'una assídua relació col·laboradora.

juny 2006

**REFERÈNCIES
BIBLIOGRÀFIQUES
CENTRES EDUCATIUS IT**

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

- I Congreso General de la Institución Teresiana: *Evangelizar hoy: una nueva cultura, una historia distinta*, 1993.
- II Congreso General de la Institución Teresiana: *Abrir caminos a la vida, Educación, Cultura (s), Sociedad Civil*, 1999.
- Congreso de Pedagogía: Pedro Poveda Educador. *Atreverse a educar.*- Vols. I y II, 1997 y 1998.
- Propuesta socioeducativa de la Institución Teresiana en América Latina: *Educación en tiempos difíciles*. 2002.
- *Proyecto Covadonga* de los Centros Educativos de España. 2002/2003.
- Jornadas Socioeducativas de Guadix, en el centenario de la acción evangelizadora de Pedro Poveda. 2003.
- POVEDA, P.- *Amigos fuertes de Dios*. Nancea. Madrid 1993.
- SECRETARIADO POVEDA DE CENTROS EDUCATIVOS. Materiales de trabajo en varios Encuentros.
- SECRETARIADO POVEDA DE CENTROS EDUCATIVOS. *Educación en la justicia, la solidaridad, la paz y los derechos humanos*. Mayo 1998.

CENTRES EDUCATIUS IT

- ACADEMIA SANTA TERESA.- Monte Sancha, 38 - 29016 - Málaga - Tel.: 952224230 - Fax: 952216952 - asteresa@planalfa.es
- CENTRO BÉTICA-MUDARRA.- Vandalino, 4 - 14012 - Córdoba - Tel.: 957275600 - Fax: 957-282076 - beticad@telefonica.net
- CENTRO DE EDUCACIÓN CASTROVERDE.- Tetuán, 47-49 - 39004 - Santander - Tel.: 942272150 - Fax: 942037200 - cecastroverdes@planalfa.es
- CENTRO ITÁLICA.- Arguijo, 5-7 - 41003 - Sevilla - Tel.: 954213166 - Fax 954565101 - cian@planalfa.es
- COLEGIO EL ARMELAR.- Pista de Ademuz, Km 5 - 46980 - Paterna (Valencia) - Tel.: 961383112 - Fax: 961373593 - elarmelar@planalfa.es
- COLEGIO IKASBIDE.- Simón Bolívar, 5 - 48010 - Bilbao - Tel.: 944210330 - Fax: 944433140 - ikasbide@ikasbide.e.telefonica.net
- COLEGIO PADRE POVEDA.- Ermita Nueva, 92 - 18500 - Guadix (Granada) - Tel.: 958660676 - Fax: 958660676 - ppovedagu@planalfa.es
- COLEGIO PEDRO POVEDA.- Josefa Segovia, 6 - 23001 - Jaén - Tel.: 953238416 - Fax: 953238420 - ppoveda_direccion@telefonica.net
- COLEGIO PEDRO POVEDA.- Lledoner, 6 - 07008 - Palma de Mallorca - Tel.: 971474096 - Fax: 971472278 - pedropoveda@telefonica.net
- COLEGIO SANTA TERESA.- Pablo Flórez, 5 - 24003 - León - Tel.: 987234200 - Fax: 987235380 - steresale@planalfa.es
- COLEGIO SANTA TERESA.- Cruz de Piedra, s/n - 03015 - Alicante - Tel.: 965262000 - Fax: 965262111 - santateresaa@planalfa.es
- COLEGIO VICTORIA DíEZ.- Avda. Ruiz Jarabo, 4 - 44002 - Teruel - Tel.: 978620131 - Fax: 978622091 - victoriadie@planalfa.es
- ESCOLA ARRELS.- Cardenal Tedeschini, 70 - 08027 - Barcelona - Tel.: 933524454 - Fax: 933524757 - a8007603@xtec.net
- INSTITUTO VERITAS.- M-502 Km.3 Ctra. de Carabanchel - 28223 - Pozuelo (Madrid) - Tel.: 913520547 - Fax: 913520429 - colveritas@telefonica.net

Centres encomanats a la IT

- COLEGIO JOSÉ ARNAUDA.- Pedro Poveda, 1 - 03800 - Alcoy (Alicante) - Telf./Fax: 965330358 - jarnauda@planalfa.es
- COLEGIO NUESTRA SEÑORA DE LOS ÁNGELES.- Pardo Bazán, 8 - 03010 - Alicante - Telf./Fax: 965170417 - n_sra_an@teleline.es
- COLEGIO SAN JOSÉ.- La Plaza, 50 - 13500 - Puertollano (Ciudad Real) - Tel./Fax: 926425121 - sanjosepuerto@telefonica.net
- COLEGIO SAN PEDRO.- Padre Andrade, 3 - 11300 - La Linea de la Concepción (Cadiz) - Tel./Fax: 956170287 - sanpedro@planalfa.es
- COLEGIO SANTA MARÍA LA NUEVA.- Camino Casa La Vega, s/n - 09007 - Burgos - Tel./Fax: 947486425 - c_lanueva@telefonica.net

Secretariado de Centros Educativos IT

Tel.: 913610025 - Fax: 917267905 - E-mail: secretariadocentros@institucionteresiana.org

IDENTITAT I MISSIÓ
dels centres educatius
de la Institució Teresiana

CENTRES EDUCATIUS DE
LA INSTITUCIÓ TERESIANA